

LLIBRES

Recuperar la figura del Joan Maragall periodista

Lluís Llorc
BARCELONA

Joan Maragall (Barcelona, 1860-1911) va començar a escriure es podria dir que tard, quan tenia 32 anys, el 1892. Un cop s'hi va posar, però, no va parar d'escriure poemes, peces teatrals, articles, discursos, pròlegs i cartes, entre altres textos, durant 20 anys, fins que va morir, el 1911. "Des de la seva mort, es van anar publicant les *Obres completes* més o menys cada 15 anys, però les darreres les va publicar Selecta el 1961 –amb una qualitat qüestionable– i calia renovar-les", va explicar Ignasi Moreta i Francesco Ardolino. A més, ha comptat amb la sempre solvent edició de Jordi Cornudella.

El 2020 es va publicar el volum amb tota la poesia i tot el teatre de Joan Maragall; ara, aquests tres volums, i només en falta un, previst per l'any vinent, que reunirà totes les traduccions que va fer Maragall, a més de diversos índexs que "faciliten la feina de situar noms, títols i una cronologia en la història de Maragall", va comentar Quintana. Només queden fora d'aquesta nova edició "bella, pràctica, amb rigor

filològic i molt llegidora" els epistolaris, que "es poden consultar sencers en línia", hi va afegir Quintana.

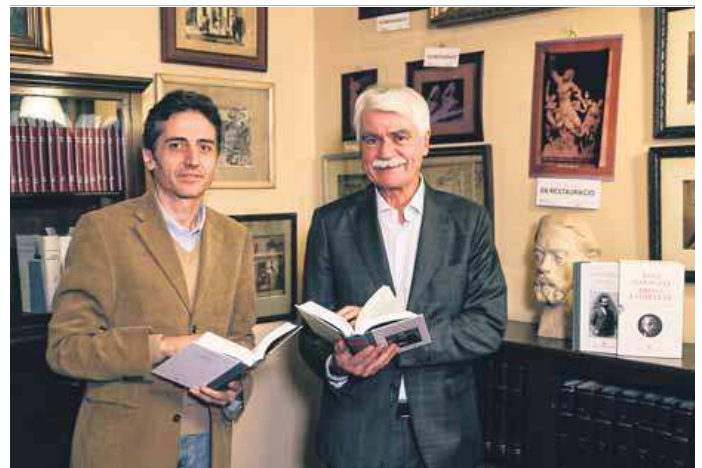
Aquests tres volums recullen 391 textos, uns 420 articles –alguns articles publicats en el seu dia en diferents parts s'han presentat en l'edició com un de sol–, 2.800 pàgines de proses maragallianes.

"El Maragall poeta és una figura prou coneguda, però la del periodista ha quedat diluïda", va opinar Cornudella. "És un dels grans periodistes literaris del país; sobta la vigència que tenen la majoria dels seus articles i també l'honestat intel·lectual que mostren." Molts dels textos estan escrits en castellà perquè les publicacions en català eren escasses.

"Reunir unes obres completes comporta prendre una sèrie de decisions, una tria de textos i una ordenació. Hem optat per

burgès que mirava per la seva classe social, pare de tretze fills, catalanista, catòlic de missa dominical, però això és massa reduccionista, fins i tot trampós, i per adonar-nos-en cal llegir els seus textos", va reivindicar Moreta. "No hem fet un pròleg interpretatiu en què indiquem al lector com ha de llegir Joan Maragall, hem volgut ser molt sobris i oferir el text de Maragall, no les nostres lectures", hi va afegir l'expert.

En els darrers 60 anys la filologia catalana ha millorat molt la seva manera d'editar els clàssics, respectant la llengua de l'època però normalitzant-ne l'ortografia. "La nostra edició vol ser respectuosa amb el text, amb l'autor i amb el lector; oferim apartat crític per fer conèixer les variants de cada text, i oferim notes aclaridores de referències culturals que avui el lector pot necessitar", va concloure Quintana. ■

Ignasi Moreta i Lluís Quintana, amb els volums a la mà, on va viure Maragall ■ ORIOL DURAN

mantenir l'ordre cronològic de la publicació original, sense tenir en compte ni les temàtiques que es tracten ni l'idioma emprat", va definir Quintana.

"La seva paraula era constantment vigilada, controlada, estava sota sospita", va afirmar Moreta, perquè Maragall de vegades sortia del guió preestablert, aportava una visió política, religiosa i social que podia topar amb el criteri dominant. "Maragall sovint és vist com un

burgès que mirava per la seva classe social, pare de tretze fills, catalanista, catòlic de missa dominical, però això és massa reduccionista, fins i tot trampós, i per adonar-nos-en cal llegir els seus textos", va reivindicar Moreta. "No hem fet un pròleg interpretatiu en què indiquem al lector com ha de llegir Joan Maragall, hem volgut ser molt sobris i oferir el text de Maragall, no les nostres lectures", hi va afegir l'expert.

En els darrers 60 anys la filologia catalana ha millorat molt la seva manera d'editar els clàssics, respectant la llengua de l'època però normalitzant-ne l'ortografia. "La nostra edició vol ser respectuosa amb el text, amb l'autor i amb el lector; oferim apartat crític per fer conèixer les variants de cada text, i oferim notes aclaridores de referències culturals que avui el lector pot necessitar", va concloure Quintana. ■